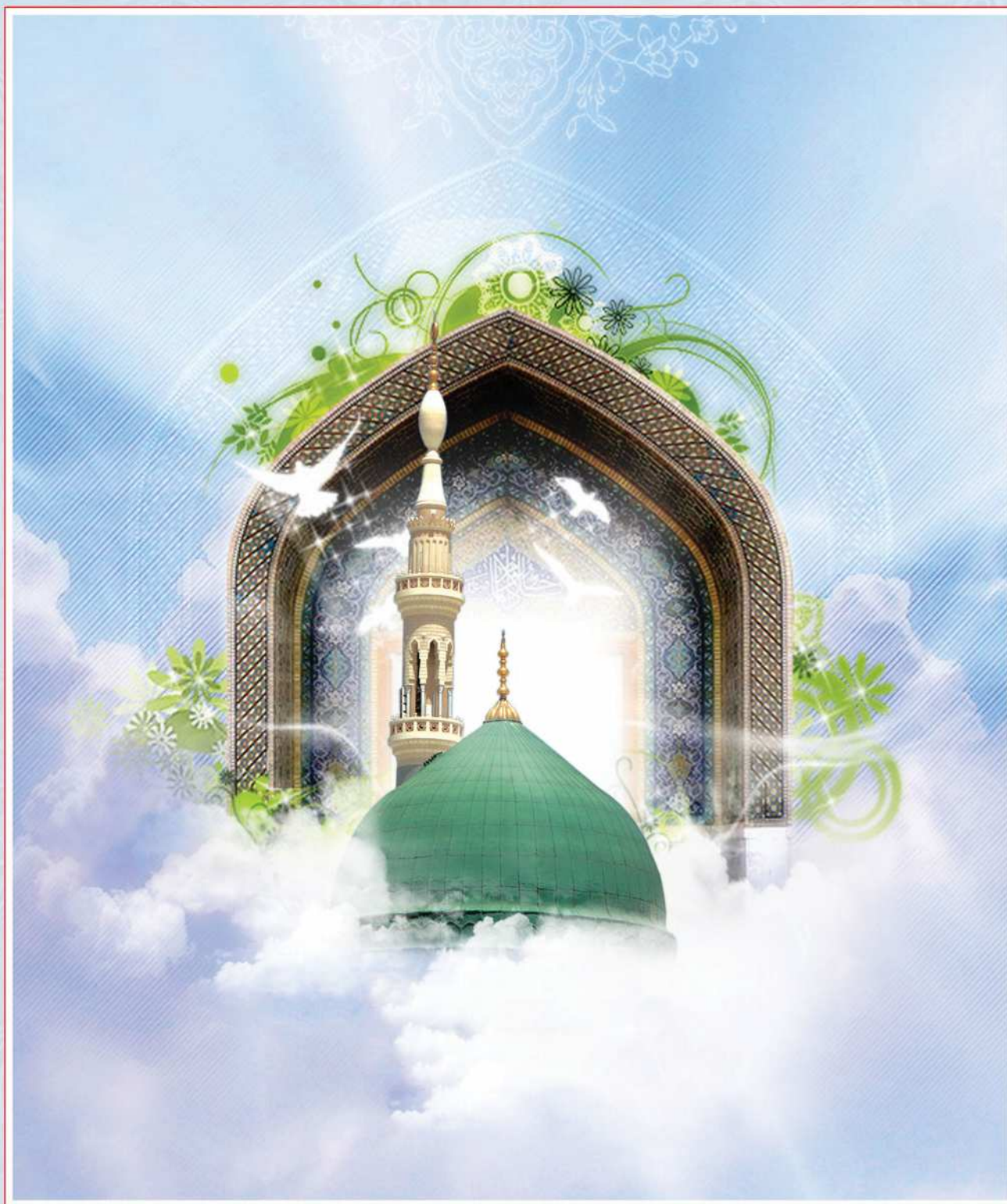

Пурсишҳо ва посухҳо

Дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ хафизахуллоҳ таъоло

Коди пурсиш: 105

Ақойид

**Шинохти халифаи Худованд дар замин
Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам
саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва
шуъуни онон**

Аҳком

Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

Нависандаи пурсиш:

Алӣ

Аҳволи аҳли байт Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи пурсиш: Алӣ

Тарихи пурсиш: 22/01/2016

1. Имомони аҳли байт доштани як грам тиллоро бар худ ва дигар мардон ҳаром медонистанд. Чигуна аст ки марқади онон аз тилло анбошта шуда?

2. Чаро ҳазрати Алӣ бо он ҳама байтулмол ва ҳукумати 5 сола барои Паёмбар боргоҳ насохт?

Посуҳ ба пурсиши шумораи: 2

Тарихи посуҳ ба пурсиш: 25/01/2016

Лутфан ба нуқоти зер тавачҷуҳ фармойед:

1. Имомони аҳли байт ба пайравӣ аз ҷадди бузургворашон Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам тилло ва нуқрае дар зиндагии дунё наяндухтанд, магар инки дар роҳи Худованд инфоқ карданд; Зеро беҳтар аз ҳар кас медонистанд ки Худованд дар китоби худ фармудааст: ﴿وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ﴾ (Тавба/ 34); <<Косоне ки тилло ва нуқраро меандузанд ва дар роҳи Худованд инфоқ намеkunанд, ононро ба азобӣ дарднок башорат деҳ>>. Бо ин васф, анбоштани тилло ва нуқра пиромуни қабри онон, аз моли онон ё ба амри онон набуда, балки аз моли мусалмонон ва ба хостаи худи онҳо будааст ва бо ин васф, хубӣ ё бадии он ба худи онҳо марбут мешавад ва ба имомони аҳли байт рабте пайдо намекунад.

Қадри мусаллам ин аст ки анбоштани тилло ва нуқра пиромуни қабри онон, асле дар Ислом надорад ва бар хилофи суннат аст ва бо ин васф, ибтидоӣ ба он ҷойиз нест, вале рафъи он пас аз анҷоми он, дар сурате ҷойиз аст ки ихонат ба онон шумурда нашавад; Чароки ҳурмати ихонат ба онон аз ҳурмати анбоштани тилло ва нуқра пиромкни кубурашон бештар аст. Оре, изолаи тилло ва нуқра аз пиромуни кубурашон ба шевае ки эҳтироми онон ҳифз шавад, ишколе надорад ва бо ин васф, шойиста аст ки тавассути дӯстдорон ва мӯътақидони ба фазоилашон анҷом шавад, на тавассути дигарон то шӯйбаи беэҳтиромӣ ба ононро надошта бошад.

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

2. Амирул муъминин Алӣ ибни Абӣ Толиб барои қабри Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам боргоҳе насохт; Чароки Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ба сохтани боргоҳе барои қабри худ амр накарда буд, балки аз сохтани боргоҳ барои қабр наҳй карда буд. Албатта қабри он Ҳазрат дар зери осмон ҳам қарор надошт, балки дар хонаи он ҳазрат қарор дошт, то инки Валид ибни Абдулмалик ибни Марвон дар соли 88 қамарӣ, онро ба масҷид мулҳақ кард. Бо ин ҳол, пас аз инки боргоҳе барои қабри Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам сохта шуд, таҳриби он ҷойиз нест; Чароки дар назари урф беэҳтиромӣ ба он Ҳазрат маҳсуб мешавад ва беэҳтиромӣ ба он Ҳазрат аз бузургтарин гуноҳон ва асбоби фитна ва ихтилоф миёни мусалмонон аст, вале тағйир ва ислоҳи он ба наҳве ки бо суннати он Ҳазрат интибок ёбад, ишколе надорад ва ин ҳукме аст ки дар бораи боргоҳи қубури аҳли байт ва асҳоби он ҳазрат низ сидқ мекунад; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

«سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: مَنْ هَدَمَ قَبْرَ مُؤْمِنٍ فَكَأَنَّمَا هَدَمَ دَارَهُ! قُلْتُ: أَرَأَيْتَ إِنْ وَجَدَ فِيهِ خَلَاءً أَوْ نَقْصًا لَهُ أَنْ يُصْلِحَهُ؟ قَالَ: لَا بَأْسَ بِأَنْ يُصْلِحَهُ وَ لَيْسَ الْهَدْمُ كَالْإِصْلَاحِ! قُلْتُ: أَرَأَيْتَ إِنْ وَجَدَ عَلَيْهِ بُيُوتًا مِمَّا لَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ عَلَى قَبْرِ أَلَيْسَ لَهُ أَنْ يَهْدِمَ الْبُيُوتَ؟ قَالَ: لَيْسَ لَهُ أَنْ يَهْدِمَهُ هَدْمًا فَيُهَيِّئَهُ وَ لَكِنْ يَأْخُذُ مِنْهُ عَلَى رَفْعِي حَتَّى إِذَا سَوَّاهُ جَعَلَ حَوْلَهُ مَوَانِعَ لِكَيْلَا يَطْفَهُ النَّاسُ! قُلْتُ: أَمَّا أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ عَلَيْهِ بِهَدْمِ الْقُبُورِ؟ قَالَ: إِنَّمَا أَمْرُهُ بِهَدْمِ قُبُورِ الْمُشْرِكِينَ لِیَذْهَبَ آثَارُ الْجَاهِلِيَّةِ وَ أَنْجَاسِهَا وَ لَمْ يَأْمُرْ بِهَدْمِ قُبُورِ الْمُؤْمِنِينَ! قُلْتُ: فَمَاذَا تَرَى إِنْ كَانَ قَبْرُ نَبِيٍّ أَوْ إِمَامٍ مِنْ أَيْمَةِ الْمُؤْمِنِينَ؟ قَالَ: أَرَى أَنْ لَا يَهْدَمَ وَ لَا يُؤْخَذَ مِنْهُ شَيْءٌ إِلَّا عَلَى وَجْهِ الْإِصْلَاحِ لِكَيْلَا يَكُونَ فِتْنَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا فَيُوقِعَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَ الْبَغْضَاءَ وَ لَا بَأْسَ بِأَنْ يَكُونَ الْقَبْرُ فِي بَيْتٍ لَمْ يَبْنِ لَهُ مَا لَمْ يَرْفَعْ فَوْقَ أَرْبَعَةِ أَصَابِعَ وَ لَا أَقُولُ كَمَا يَقُولُ هَؤُلَاءِ الْأَخْجَارُ - يَعْنِي الْوَهَابِيَّةَ! ثُمَّ أَقْبَلَ بِوَجْهِهِ عَلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ وَ كَانَ يُصْلِحُ لَهُ قَمِيصًا فَقَالَ: يَهْدِمُونَ قُبُورَ الصَّالِحِينَ وَ يَعْمُرُونَ قُبُورَ الظَّالِمِينَ! لَا وَاللَّهِ مَا بِذَلِكَ أَمْرًا!»

<<Шунидам ҳазрати Мансур мефармояд: Ҳар кас қабри муъминеро вайрон кунад мисли он аст ки хонаи ўро вайрон карда бошад! Гуфтам: Назаратон чист агар дар он халае ё нуқсонест биёбад, оё метавонад онро ислоҳ кунад? Фармуд: Ишколе надорад ки онро ислоҳ кунад ва вайрон кардан монанди ислоҳ кардан нест! Гуфтам: Назаратон чист агар бар рӯи он бинойе биёбад ки ҷойиз нест бар рӯи қабре бошад, оё метавонад биноро вайрон кунад? Фармуд: Ўро намерасад ки онро ба як бора вайрон кунад ва ин гуна ба

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

ӯ беэҳтиромӣ намояд, вале бо нармӣ аз он бар медорад то инки онро ҳамвор месозад ва пиромунаш мавоней қарор медиҳад то мардум бар рӯи он пой нагузоранд! Гуфтам! Оё Расули Худо саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам Алиро ба вайрон кардани қабрҳо фармон надод?! Фармуд: Ёро ба вайрон кардани қабрҳои мушрикони фармон дод то осори ҷоҳилият ва олудагиҳои онро аз байн бибарад ва ёро ба вайрон кардани қабрҳои мӯъминин фармон надод! Гуфтам: Пас назаратон чист агар (бино бар рӯи) қабри Паёмбаре ё имоме аз аъимаи мӯъминон бошад? Фармуд: Чунин мебинам ки вайрон нашавад ва чизе аз он бардошта нашавад магар аз боби ислоҳ то фитнае барои касоне ки имон доранд набошад пас миёнашон душманӣ ва кина бияндозад ва ишколе надорад ки қабр дар хонае бошад ки барои он сохта нашудааст модоме ки бештар аз ҷаҳор ангуш баланд нашавад ва намеғӯям тавре ки ин сангҳо мегузоранд –яъне ваҳҳобиҳо! Сипас рӯи худро ба тарафи Абдуллоҳ ибни Ҳабиб гардонд ки дар ҳоли руфӯ кардани пиромуне барои он ҳазрат буд, пас фармуд: Қабрҳои солеҳонро вайрон мекунанд ва қасрҳои золимонро обод месозад! На ба Худо савганд ин коре набуд ки ба он амр шуданд>>!

Оре, ҳамон тавр ки ин олими бузург фармуда, мушкил он аст ки акнун касоне бар боргоҳи қабри Паёмбар ва аҳли байташ хӯрда мегиранд ва ба тилло ва нукраи он эътироз мекунанд ки дар бораи кохҳои салотин ва бурҷҳои шохзодагон чизе намеғӯянд ва тиллоҳо ва нукраҳои онон ки сарфи айёшӣ ва ифсод дар замин мешавад ро ноида мегиранд, дар ҳоле ки агар сохтани боргоҳ ва истифода аз тилло ва нукра барои Паёмбар ва аҳли байташ бо суннат муҳолифат дорад, сохтани кохҳо ва бурҷҳо ва истифода аз тилло ва нукра барои айёшӣ ва ифсод дар замин бо суннат муҳолифтар аст ва бо ин васф, талош барои таҳриби қасрҳои золимон, аз талош барои таҳриби қабрҳои солеҳон сазовортар аст; Чунонки яке аз ёронамон моро хабар дод, гуфт:

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳач, умра ва зиёрат

«كُنْتُ عِنْدَ الْعَبْدِ الصَّالِحِ فَدَخَلَ عَلَيْهِ رَجُلٌ مِنَ السَّلَفِيَّةِ، فَقَالَ: كَانَ فِي قَرْنِي قَبْرٌ لِفُلَانٍ الصُّوفِيِّ وَكَانَ يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَهَدَمْتُهُ! قَالَ: وَ هَدَمْتُهُ؟! قَالَ: نَعَمْ وَاللَّهِ وَ نَفَضْتُ يَدَيَّ مِنْ تَرَابِهِ، قَالَ: هَدَمْتَ الْقَبْرَ الْأَصْغَرَ وَ أَبْقَيْتَ الْقَبْرَ الْأَكْبَرَ! قَالَ: وَ مَا الْقَبْرُ الْأَكْبَرُ؟! قَالَ: قَصْرُ الْحَاكِمِ وَ عِبَادُهُ أَكْثَرُ! فَتَأَمَّلَ الرَّجُلُ سَاعَةً ثُمَّ قَالَ: وَاللَّهِ لَوْ أَطْعَمْتُكَ لَحَمَلْتُنَا عَلَى الطَّرِيقِ الْوَاضِحِ وَلَكِنْ مَا نَصْنَعُ بِالْمَذَاهِبِ؟! <<Назди бандаи солеҳ (ҷаноби Мансур) будам, пас марде аз салафия бар ӯ ворид шуд ва гуфт: Дар қарияи ман қабре барои фалон сӯфӣ буд ки ба ҷойи Худованд парастии мешуд, пас онро вайрон кардам! Фармуд: Онро вайрон кардӣ?! Гуфт: Оре ва дастамро аз хоки он такон додам! Фармуд: Қабри кӯҷактарро вайрон кардӣ ва қабри бузургтарро боқӣ гузошти! Гуфт: Қабри бузургтар кадом аст?! Фармуд: Қасри ҳоким ва парстиш кунандагони он бештаранд! Пас мард соҳате дар андеша фуру рафт ва сипас гуфт: Ба Худо савганд агар аз ту итоъат кунам моро ба роҳи рӯшан раҳсипор месозӣ, вале чи кунем бо мазоҳиб?! Сипас бархост ва берун рафт>>».

Оре, қасрҳои золимон, қабрҳои бузургтар ҳастанд ки мурдагонӣ мутаҳаррик дар онҳо ҳукм меронанд ва аз назари аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ, ба вайрон шудан сазовортаранд, вале бештари мардум аз онҳо ғофил ҳастанд ва ба қабрҳои кӯҷактар эътироз мекунанд ва ҳар кас ки Худованд ӯро ҳидоят нафармояд, барои ӯ ҳидоятгаре нест.

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 16/07/2018

Нависандаи таълиқ: Ҳасан

Агар мумкин аст далилӣ Қуръонӣ ва ривойии аллома мабнӣ бар адами ҷавози сохтани бино бар рӯи қабрро бифармоӣ.

Посух ба таълиқи: 1

Тарихи посух ба таълиқ: 25/07/2018

Сохтани бино бар рӯи қабр, шеваи кофирон ва фосиконе чун фароғина буда ва Худованд дар Қуръон аз ҳамонандӣ бо онон наҳӣ карда ва фармудааст: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ (Оли Имрон/ 156); <<Эй касоне ки имон овардед! Ҳамонанди касоне ки кофир шуданд набошед>> Ва фармудааст: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

(Ҳашр/ 19); <<Ва ҳамонанди касоне набошед ки Худовандро аз ёд бурданд, пас худҳошонро аз ёдашон бурд, онон ҳамон фосиқон ҳастанд>>. Ба илова, дар ривояти мутавотир омадааст ки Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам аз ин кор наҳй фармуда, то чойе ки Алӣ ибни Абӣ Толиб алайҳи саломро фиристодааст то биноҳои сохта шуда бар рӯи қубурро аз байн бибарад. Аз ин рӯ, аҳли байти он Ҳазрат низ ин қорро раво надоштаанд (барои ин ривоят, бингаред ба: Муснади Таёлисӣ, с16; Мусаннафи Абдураззоқ, қ3, с504; Муснади Аҳмад, қ1, с98; Саҳеҳул Муслим, қ3, с61; Сунани ибни Моҷа, қ1, с498; Сунани Абӣ Довуд, қ2, с83; Сунани Тирмизӣ, қ2, с256; Сунани Нисоӣ, қ4, с87; Сунани Байҳақӣ, қ4, с2; Масоъили Алӣ ибни Ҷаъфар, с212; Барқӣ, Ал-Маҳосин, қ2, с612; Қулайнӣ, Ал-Кофӣ, қ6, с528; Таҳзибул Аҳком, қ1, с460).

Таълиқи шумора: 2

Тарихи таълиқ: 03/11/2019

Нависандаи таълиқ: Раҳмони

Ин Шоъ Аллоҳ дар сикату саломати бошед. Шиъаён дар мавриди ҷавози сохтани боргоҳ бар рӯи қубури Паёмбар ва аҳли байт алайҳимуссалом, чи далилае ироъа медиҳанд? Агарчи ин суълро бояд аз онҳо пурсид.

Посуҳ ба таълиқи: 2

Тарихи посуҳ ба таълиқ: 06/11/2019

Ривоёти мутавотири расида дар бораи адами ҷавози сохтани боргоҳ бар рӯи қубур, ом аст ва шомили қубури Паёмбар ва аҳли байт ҳам мешавад, вале шиъаён истиҳсонан қубури ононро мустасно медонанд ва ин ба далили муҳаббате аст ки ба онон дорнад, вагарна таҳсисе аз онон дар хусуси қубурашон собит нашудааст. Ҳар чанд пӯшида нест ки муҳаббат ба Паёмбар ва аҳли байт, дар фармонбардорӣ аз онон таҷаллӣ меёбад, на дар нофармонӣ аз онон, вале ба назар мерасад ки шиъаён ин гуна намеандешанд ва аз ин рӯ, мекушанд ки муҳаббати худ ба ононро бо қорҳои монанди сохтани боргоҳ бар рӯи қубурашон ва таъйини он бо тилло ва нуқра ва худзанӣ дар сӯғашон нишон диҳанд ки ошқоро бар хилофи ривоёти мутавотири расида аз онон аст, на бо қорҳои монанди ёрии онон дар баробари ҳокимони золим ва заминасозӣ

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

барои ҳукуматашон ки аз замони Ҳасан ва Ҳусейн алайҳимуссалом то имрӯз ба сӯй он фаро хонда мешаванд, вале аз анҷоми он сар боз мезананд! Бо ин ҳама, аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло, таҳриби боргоҳи сохта шуда бар рӯй қубури Паёмбар ва аҳли байтро қойиз намедонад; Чароки ин кор аз як сӯ беэҳтиромӣ ба онон маҳсуб мешавад ва аз сӯй дигар ба зуҳури фитна ва ихтилоф дар миёни мусалмонон меанҷомад. ба илова, он ҳазрат таҳриби коҳҳои золимонро аз таҳриби боргоҳи сохта шуда бар рӯй қубур сазовортар медонад. Ҳар чанд ислоҳи боргоҳи сохта шуда бар рӯй қубур ба наҳве ки беэҳтиромӣ маҳсуб нашавад ва ба зуҳури фитна ва ихтилоф наянҷомад, ишколе надорад; Чароки дар ин сурат, маҳзуре дар он нест; Монанди инки деворӣ бардошта шуда то қабр дар айвон ё дар сахн қарор гирад, на инки ҳамаи боргоҳ ба вайрона табдил шавад; Ҳамчунонки расидагӣ ба қабр ба маъноии таъмир ва танзифи он ва сохтани равоқҳо ва масоҷиде дар пиромуни он барои зоёрон ишколе надорад.

Аз инҷо доништа мешавад, касоне ки мекӯшанд бо ҳаёҳу дидгоҳи аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар ин бораро шабеҳ ба дидгоҳи ваҳҳобиҳо чилва диҳанд, ё дучори қачфаҳмӣ ҳастанд ва ё ҳадафе қуз авомфиребӣ ва таҳриқи эҳсосоти шиъаён надоранд; Чароки дидгоҳи он ҳазрат дар ин бора, ба вузӯҳ бо дидгоҳи ваҳҳобиҳо мутафовит аст; Чунонки худ сариҳан фармудааст: «**لَا أَقُولُ كَمَا يَقُولُ هَؤُلَاءِ الْأَحْبَارُ -يَعْنِي الرُّهَابِيَّةَ**» <<Намеғӯям тавре ки ин санғҳо мегӯянд –яъне ваҳҳобиҳо>>. Асосон коре ки он ҳазрат қойиз доништа, таҳриби боргоҳ нест, бал тағйири он ба гунае аст ки ҳам бо таъолими Ислому мутабиқ бошад ва ҳам муҷиби беэҳтиромӣ ё фитна ва ихтилоф набошад ва ин коре аст ки мумкин аст тавассути имом Маҳдӣ алайҳи салом анҷом шавад; Чунонки дар ривоёт омадааст ки он ҳазрат манораҳо ва мақсураҳоро аз байн мебарад; Ба ин далил ки тавассути Паёмбар ё имоме сохта нашудаанд (Тувсӣ, Ал-Ғайба, с206 ва 207), балки Масҷидул Ҳаром ва Масҷиду Набиро ҳам тағйир медиҳад ва ба шакли нахустинашон боз мегардонад (Нӯмонӣ, Ал-Ғайба, 472), дар ҳоле ки мусалламан он ҳазрат ваҳҳобӣ нест.

Аҳволи аҳли байти Паёмбари хотам саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам ва шуъуни онон/ Аҳкоми ҳаҷ, умра ва зиёрат

Мутаъассифона ба назар мерасад ки бархӣ муҳолифони аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бемор ҳастанд; Зеро вақте мебинанд ки сухани ӯ ишколе надорад то далиле барои муҳолифат бо ӯ бошад, онро таҳриф ё таъвил мекунанд то ба сухани дигаре табдил шавад ва муҳолифат бо ӯро тавҷиҳ кунад; Бо тавачҷуҳ ба инки нахуст муҳолифат бо ӯро дар пеш гирифтаанд ва сипас ба тақопу афтодаанд то далиле барои он пайдо кунанд! Монанди девонагоне ки ӯро муддаии имомат ва ниёбат мешуморанд ва ба сухани ӯ эътино намекунанд ки фарёд мезанад: <<Ман муддаии имомат ва ниёбат нестам>>! Ингор ки мегӯянд: <<Ҳастӣ ва худат намедонӣ>>! Чи аҷаб аст девонагии касоне ки бо зӯр иддаёеро ба гардани ӯ мебанданд ва сипас бар пояи он ба душманӣ бо ӯ мепардозанд! Чи хатарнок аст бемории касоне ки огоҳона сухани ӯро бар хилофи мақсудаш ҳамл мекунанд ва сипас бар пояи он ба ӯ ихонат раво медоранд! Албатта табиъӣ аст ки вақте оқилон пеш намеоянд, девонагон майдондор мешаванд ва вақте олимон сукут мекунанд, ҷоҳилон даҳон мегушоянд ва пайомад ин мусибати он аст ки асилтарин омӯзаҳои Ислом ба мазҳака гирифта мешавад ва покизатарин ҷунбишҳои Исломӣ ба ганд кашида мешаванд! Ин пайомади табиъии сукути оқилон ва сукути олимон аст ки хиёнатӣ бузург ва нобахшуданӣ аст, вагарна аз беморони равонӣ ва ҷоҳилони кӯча ва бозор чи таваққуе меравад?!

Дафтари ҳифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши посухгӯӣ ба пурсишҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лутфан маврид
ро баҳо

Саҳифаи фејсбуки
пайгоҳ

Саҳифаи канал
телеграмми пайгоҳ